

Jozef Weyns en de normaalschool van Lier: reacties.

Het vorig nummer van ons tijdschrift was amper de deur uit of daar vielen de eerste reacties reeds in onze e-brievenbus! Vooral ex-studenten van de Lierse normaalschool bewezen met rake en vlot geschreven bedenkingen dat de Tachtigers nog springlevend zijn. Feedback heet dat tegenwoordig. We konden niet nalaten u een kleine bloemlezing voor te schotelen... (red.)

In het "Swanekoeriertje" van maart april 2013 -pagina's 44, 45 en 46- lazen we met veel belangstelling een degelijk en rijk-gestoffeerd artikel van de hand van **Sam Van Clemen** en **Sofie Wauters** over Jozef Weyns en zijn verblijf aan de Normaalschool te Lier. Een interessante bijdrage, aangenaam om lezen en goed gedocumenteerd, die in ieder geval veel appreciatie van ieder oprecht belangstellende verdient. Toch lijkt het ons in deze context nuttig en nodig te wijzen op één duidelijke ongerijmdheid wat betreft de inhoud van deze tekst.

Als oud-leerlingen van de promotie - OC1951 behoren wij tot de bevoorrechte getuigen die de heer Weyns goed hebben gekend in de periode toen hij als inwonend en intussen nog verder studierend studiemeester verbonden was aan het internaat van de Lierse Rijksnormaalschool.

Wat onze *persoonlijke* ervaringen, met betrekking tot ons verblijf in deze Lierse school tussen 1946 en 1951 betreft, herinneren wij ons de heer Weyns als een gelovige, zeer intelligente en ambitieuze man die - toen al - zeer gebeten was door de *microbe van volkskunst, folklore en rurale architectuur en oudheidkunde*.

Die grote verbetering, die hij ook tijdens zijn studies en verdere vervolmaking had betoond, waren echt karakteristiek voor hem. Met diezelfde, haast legendarische gedrevenheid bouwde hij overigens ook zijn levenswerk, het openluchtmuseum van Bokrijk, uit.

"De Floere" zoals hij door ons op school genoemd werd, was altijd zeer ernstig, straalde spontaan prestige uit, maar was *nooit* de *beminnelijke figuur* die men in dit ouder-vervangend beroep van *studiemeester in een internaat* toch, zo nu en dan, had mogen verwachten.

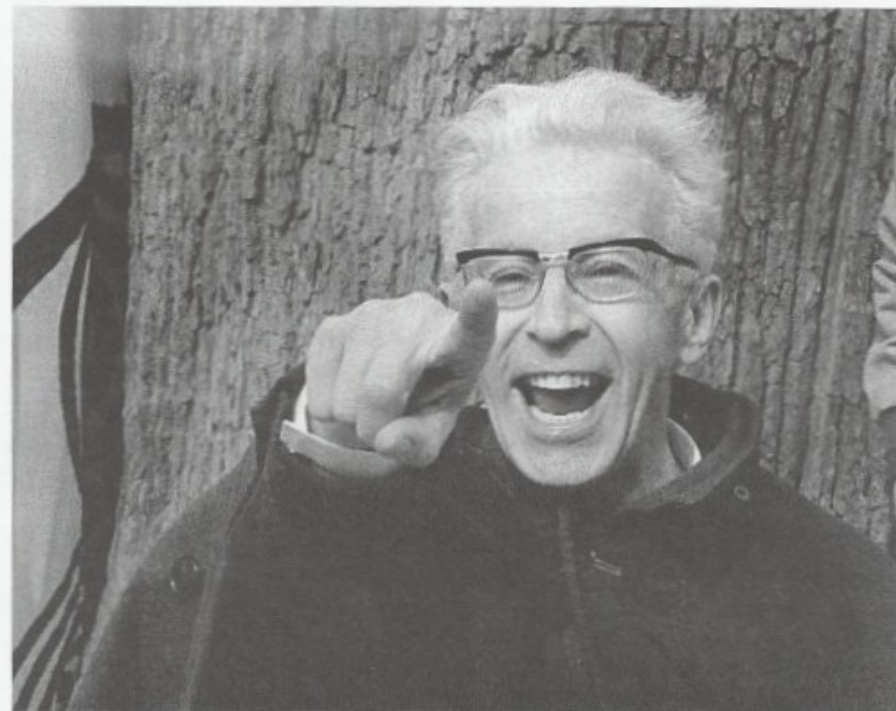
Dat we Jef Weyns daar de Floere noemden, kwam omdat hij meestal een velours pak of toch minstens een floere broek droeg. Op zeker ogenblik is hij dan begonnen tijdens de middagpauze informatie in verband met heemkundige onderwerpen door te geven en te bespreken met een klein groepje vrijwilligers, mensen die daarin geïnteresseerd waren. Eén van de belangstellenden was Frans Lembrechts, ook van het diplomajaar 1951. Hij schreef aan onze redactie : "Als extern kwam ik met de Floere in contact in verband met het project 'De Kempense hoeve'. Langs hem om kon ik een Kempense keuken – met draaibalk – op het podium van de feestzaal installeren. Hij drong er bij ons ook op aan een heemboek bij te houden."

Héél lang moet het allemaal niet geduurd hebben: toen Weyns andere oorden opzocht, waren ook de dagen van het heemkondeclubje van de Lierse normalisten geteld. (Tussen haakjes: ons mede-heemkringlid Jos Verlooy uit Booischot startte in die tijd in de Normaalschool te Lier ook met een groepje fotografisch geïnteresseerden. Deze groep hield langer stand).

Wij herinneren ons vooral dat Weyns zeer afstandelijk was, om niet te moeten schrijven : zelfs enigszins hautain. Hij had zeer veel gezag. Hij werkte in een kamertje dat aansloot bij de grote studiezaal en soms, als er wat teveel rumoer was,.. kwam hij buiten geschreden, klopte met de achterkant van een sleutel op een bank en het werd stil. Jef ging terug binnen en schreef verder.

Met verwijzing naar zijn eerder moeilijk karakter verwondert het ons dan ook niet dat Jozef Weyns zich mogelijk destijds erg moet gestoord hebben aan de desinteresse van zijn oude school ten aanzien van zijn levenswerk in Bokrijk.

De derde reden voor een ziedende brief, vermeld in de uitloop van het artikel, nl. de uitspraak van Weyns dat vrijzinnigheid een voorwaarde voor lidmaatschap bij de KOSB zou zijn geweest, wensden niet alleen onze correspondenten en bevoorrechte getuigen Jules Ceuppens, Stan Holemans, Frans Lembrechts en Louis Schoeters, maar ook huidig KOSB-voorzitter Marcel De Jonghe met klem te weerleggen : deze bewering van Jozef Weyns doet blijkens hun unaniem getuigenis de waarheid ondubbelzinnig geweld aan.

"People don't care how much you know till they now how much you care" (Th. Roosevelt)

Het zou, de toentertijdse tijdsomstandigheden in acht genomen, alleszins "des mensen" geweest zijn wanneer de gelovige Weyns, die bij de realisatie van zijn openluchtmuseum voor steun en centen volledig afhankelijk was van de toenmalige – katholieke - absolute meerderheid in de Limburgse provincieraad, zijn verbondenheid met een Rijksschool liever op een laag pitje wilde draaien...

(Met dank aan Jules Ceuppens, Marcel De Jonghe, Stan Holemans, Frans Lembrechts, Louis Schoeters)

(red.)